

عجیب ترین زبان دنیا در برزیل!

فاطمه قاسمی | روزنامه نگار

این بار به جایی سفر می کنیم که نه آداب و رسوم عجیبی دارد و نه پوشش و خوراکی مخصوصی. به قبیله «پیراها» در جنگل های آمازون واقع در کشور برزیل سفر می کنیم که به شادترین قبیله دنیا مشهورند. مردم قبیله پیراها، در طول شب آواز می خوانند و معتقدند که رویا و واقعیت هر دو به یک اندازه اهمیت دارد. آن ها هر هفت سال یک بار نام خود را تغییر می دهند. نام و مشخصات هزاران گونه گیاهی و جانوری را می شناسند. کودکان شان به جای اسباب بازی های معمول، با درختان، گل ها، حیوانات و ارواح جنگل بازی می کنند! پیراها با یکی از ابتدایی ترین زبان های ممکن با یکدیگر ارتباط برقرار می کنند؛ زبان شان از سه حرف صدادار و هفت حرف بی صدا تشکیل شده است. در زبان این مردم نه رنگی وجود دارد، نه کلماتی که زمان گذشته و آینده را مشخص کند و از همه عجیب تر در این زبان هیچ عددی وجود ندارد. مردم این قبیله نمی توانند بشمارند و تنها دو واحد شمارش یعنی «کم» و «زیاد» دارند و تنها دو رنگ «تیره» و «روشن» را می شناسند. مثلا برای این که بگویند صاحب ع فرزند هستند، از واژه «بسیار» و اگر کمتر از ۳ فرزند داشته باشند، از واژه «کم» استفاده می کنند. این مردم با تاریخ و تقویم بیگانه اند، یک تا دو بار در روز غذا می خورند و کم می خوابند چون معتقدند خواب زیاد قدرت بدنی شان را از بین می برد.

منبع: brightside

گفت و گو

گفت و گو با نوجوان زاهدانی که در مسابقات استعدادیابی اسنوکر زیر ۱۴ سال

مقام اول را به دست آورد

اسنوکر باز ۱۲ ساله!

صادق جهانی | خبرنگار

دور تا دور مستطیل سبز کوچکی گرد هم می آیند، تمرکز و تجزیه و تحلیل می کنند و در نهایت با ضرب دست قوی توپ های پراکنده و هدف شان را نشانه می گیرند. یکی از ورزشکارهای قدر دور این میز، «علیرضا کاشانی» است؛ نوجوان ۱۲ ساله زاهدانی که

به گفته خودش در شروع ورزش حرفه ای، قدش به میز بیلارد نمی رسید و حالا به یکی از حرفه ای های این رشته تبدیل شده است. علیرضا چند وقت پیش در مسابقات استعدادیابی اسنوکر زیر ۱۴ سال کشور نفر اول شد. در جوانه این هفته با این بیلارد باز نوجوان گپی زدیم.

داده تصویری

گالری

عکس از: guardian

غار مرمری در آمریکای جنوبی

بدانیم

تهدید تیغ جراحی بر سر نوجوان ها

نوجوانان تصور می کنند دیگران آن ها را دایم زیر نظر دارند

برای همین مدام نگران ظاهر خود هستند

انسبه برزویی | روان شناس بالینی

جراحی زیبایی زمانی به بزرگ سالان اختصاص داشت اما امروزه تمایل نوجوانان برای انجام انواع اعمال زیبایی افزایش یافته است. سازمان غذا و دارو به چند دلیل انجام برخی از جراحی های زیبایی را برای نوجوانان تأیید نمی کند: ممکن است نوجوان ریسک این اعمال را واقعا درک نکرده باشد؛ بدن او هنوز رشد خود را کامل نکرده و از نظروان شناختی، آمادگی کنار آمدن با پیامدهای جراحی را نداشته باشد. با این حال بسیاری از نوجوانان عمل های زیبایی را پاداشی برای بزرگ شدن خود در نظر می گیرند و بی صبرانه منتظرند پس از گذر از سنی خاص، عمل زیبایی مطلوب خود را انجام دهند. اگر چه درباره جراحی های ضروری باز سازی کننده و ترمیمی بحثی نیست اما پدیده ای فرهنگی به نام «جراحی های اصلاحي» بر اندام های گوناگون و در افراد فاقد بیماری و نقص جدی، سبب شده نتوانیم تشخیص دهیم یک ظاهر طبیعی، چگونه است و مدام تلاش می کنیم ظاهر مان را برای رسیدن به استاندارد های لازم، تغییر دهیم. قبل از اقدام به هر گونه عمل جراحی، نکات زیر را در نظر بگیرید:

۱ تماشاچی خیالی افراد در ۱۳ تا ۱۹ سالگی به نحوه فکر کردن دیگران درباره خودشان بسیار اهمیت می دهند.

نوجوانان غالبا تصور می کنند که دیگران آن ها را زیر ذره بین قرار داده اند و همواره به آن ها توجه می کنند. این موضوع سبب می شود مدام نگران ظاهر و عملکرد خود باشند. مفهوم تماشاچی خیالی، حساسیت نوجوانان نسبت به انتقادات دیگران و زیبایی ظاهری آن ها را توجیه می کند. این شیوه تفکر گذراست و فرد پس از طی دوران نوجوانی، دیگر خود را همواره در معرض توجه و قضاوت دیگران نمی بیند.

۲ عزت نفس اعزت نفس در دوره نوجوانی و به ویژه هنگام تغییر مقطع تحصیلی، به طور موقت کاهش می یابد. نوجوانان گاه احساس می کنند به هیچ جمعی تعلق ندارند یا به اندازه کافی دوست داشتنی نیستند. بسیار مهم است که مشخص شود آیا به دلیل ضرورت، متقاضی عمل جراحی هستید یا برای برآورده کردن انتظارات دیگران، دوست داشتنی به نظر آمدن، جذابیت برای جنس مخالف، پذیرش در گروه دوستان و جلب توجه و محبت دیگران.

۳ تصور بدن تصویری که فرد از بدن خود در ذهن دارد، «تصویر بدن» نام دارد. نوجوان به بدن خود زیاد فکر می کنند، آن را با دیگران مقایسه می کنند و ممکن است تصویر بدن مثبتی نداشته باشند. حالت افراطی این مسئله، اختلال «بدشکل پنداری» است که در آن فرد اشتغال ذهنی مفرطی درباره وجود نقصی خیالی یا اغراق شده در ظاهرش دارد و با وجود جراحی های گوناگون، هرگز به رضایت دست نمی یابد. تغییرات بلوغ سبب می شود تناسب اعضای بدن به هم بخورد. مثلا در دختران افزایش چربی شکمی در حالی اتفاق می افتد که هنوز رشد اندام ها ی دیگر کامل نشده است و این موضوع سبب نارضایتی آن ها از تناسب اندام شان می شود. برخی از اعضای بدن که ممکن است خیلی بزرگ یا کوچک به نظر برسند، طی زمان و با رشد اندام های دیگر، متناسب می شوند. اغلب ما ممکن است دوست داشته باشیم یکی، دو عضو از اعضای بدن ما ظاهر مطلوب تری داشته باشند. این موضوع بخشی از خود آگاهی مانسبت به تصویر بدن مان است اما ما همواره بر اساس این خود آگاهی دست به اقدام نمی زنیم. انجام اعمال جراحی پیش از اتمام رشد بدن، می تواند اثرات معکوسی بر زیبایی ما داشته باشد.

۴ خطای شناختی | آيا خطرات و عواقب جراحی را در نظر گرفته ايد يا در بر آورد کردن آن ها دچار خطای «دست کم گرفتن» شده ايد؟ شاید در باره موجود نقص در بدن تان دچار «فاجعه انگاری» شده اید و احساس می کنید این موضوع برای تان پیامدهای بسیار نامطلوبی خواهد داشت. آیا دچار «تعمیم» شده اید و فکر می کنید چون بی زیبایی ندارید، کلا دوست داشتنی نیستید؟ خطاهای شناختی بر نحوه استدلال مادر باره موقعیت ها اثر می گذارند و نه تنها ما را در تصمیم گیری دچار خطای می کنند، بلکه هیجانات و احساسات نامطلوبی هم به وجود می آورد.

۵ تصمیم مبتنی بر هیجان | هیجانات نقش بسیار تعیین کننده ای در نحوه تفکر ما دارند. برای مثال افرادی که افسرده هستند، بسیار خود انتقادگر می شوند و عزت نفس آن ها در معرض خطر قرار می گیرد. برخی ممکن است ادراک تحریف شده ای راجع به بدن خود پیدا کنند یا فکر کنند که تغییر در ظاهر آن ها می تواند مشکلات شان را حل و احساسات نامطلوب شان را بر طرف کند. در این موارد، کار کردن روی هیجانات به کمک یک روان شناس متخصص، بیشتر از عمل جراحی جواب می دهد. بسیاری از جراحان تا زمانی که افسردگی یا دیگر مسائل روانی نوجوانان بر طرف نشده است، به آن ها اجازه جراحی نمی دهند.

■ وقتی توی ظرف های پلاستیکی غذا و نوشیدنی خیلی داغ می ریزیم، بخشی از ذرات ریز پلاستیک ها و مواد شیمیایی آن ها در مواد خوراکی، حل و وارد بدن ما می شود.

■ گاهی حین غذا خوردن چنگال و قاشق پلاستیکی مان می شکند یا ترک بر می دارد و خرده هایش بدون آن که بفهمیم با غذا مخلوط می شود.

■ پلاستیک هایی که در طبیعت رها شده اند، تکه تکه و به خاک و آب وارد می شوند. دام ها و پرندگان آن ها را می خورند و ما هم گوشت آن ها را که پر شده است از ریز پلاستیک ها مصرف می کنیم.

■ ما هر هفته تقریبا ۵ گرم پلاستیک می خوریم. این مقدار در طول عمر یک انسان به ۲ کیلوگرم پلاستیک می رسد که بخشی از آن دفع می شود ولی در هرحال تاثیرات خطرناکش را روی بدن ما می گذارد.

سبز انگشتی

مریم ملی | روزنامه نگار

تا حالا به این فکر کردید که چقدر پلاستیک می خورید؟ بله، دقیقا در ست متوجه شدید؛ پلاستیک! می خواهید بدانید ما چطور بدون این که بفهمیم کلی پلاستیک می خوریم؟